

4) Indien de tweede vraag, onder a) of onder c), bevestigend en de derde vraag, onder a) of onder b), ontkennend wordt beantwoord: Moet artikel 6 ter, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 531/2012 juncto artikel 4, lid 2, eerste alinea 1, van uitvoeringsverordening 2016/2286 in een situatie als aan de orde in dit geding aldus worden uitgelegd dat voor de berekening ook het volume, dat in het kader van een afzonderlijk op de tariefoptie als zodanig toepasselijk beleid inzake redelijk gebruik ("fair use policy") aan de roamingklant beschikbaar moet worden gesteld, onder de binnenlandse totale retailprijs van het mobiele tarief valt?

- (¹) Verordening (EU) nr. 531/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 betreffende roaming op openbare mobielecommunicatienetwerken binnen de Unie (PB 2012, L 172, blz. 10).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2016/2286 van de Commissie van 15 december 2016 tot vaststelling van gedetailleerde voorschriften betreffende de toepassing van het beleid inzake redelijk gebruik, betreffende de methodologie voor de beoordeling van de houdbaarheid van de afschaffing van retailroamingtoeslagen en betreffende de ten behoeve van die beoordeling door een roamingaanbieder in te dienen aanvraag (PB 2016, L 344, blz. 46)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 28 november 2019 — L / Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Zaak C-869/19)

(2020/C 87/06)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot cassatie/verzoekende partij in eerste aanleg: L

Verweerster in cassatie/verwerende partij in eerste aanleg: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Prejudiciële vraag

Staat artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG (¹) in de weg aan de toepassing van de procedurele beginselen van lijdelijkheid, samenhang en verbod op *reformatio in peius*, op grond waarvan de rechter die kennisneemt van het door de bank ingestelde hoger beroep tegen een vonnis dat de terugbetaling in de tijd beperkt van bedragen die door de consument onverschuldigd zijn voldaan op grond van een nietig verklaard "bodementebeding", geen volledige terugbetaling van voornoemde bedragen kan gelasten en daardoor de verzoekende partij in een nadeliger situatie plaatst, omdat zij die beperking niet heeft aangevochten?

(¹) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Schleswig-Holsteinische Verwaltungsgericht (Duitsland) op 29 november 2019 — Deutsche Umwelthilfe eV/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-873/19)

(2020/C 87/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Schleswig-Holsteinische Verwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deutsche Umwelthilfe eV

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Andere partij in de procedure: Volkswagen AG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 9, lid 3, van het op 25 juni 1998 in Aarhus ondertekende en bij besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 in naam van de Europese Gemeenschap goedgekeurde Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat milieuverenigingen in beginsel in rechte moeten kunnen opkomen tegen een besluit waarbij de productie van dieselpersonenvoertuigen met een omschakellogica wordt toegestaan hoewel die toelating mogelijkwijs schending oplevert van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen ⁽²⁾ met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:
 - a) Moet artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, aldus worden uitgelegd dat de maatstaf die wordt gehanteerd bij de beantwoording van de vraag of een omschakellogica noodzakelijk is om de motor te beschermen tegen schade of ongevallen en om de veilige werking van het voertuig te verzekeren, in beginsel moet beantwoorden aan de actuele stand van de techniek in de zin van hetgeen technisch haalbaar is op het tijdstip van afgifte van de EU-typegoedkeuring?
 - b) Komen naast de actuele stand van de techniek nog andere omstandigheden in aanmerking op grond waarvan een omschakellogica kan worden toegestaan, ook al is dit instrument — gemeten aan de actuele stand van de techniek alleen — niet “nodig” in de zin van artikel 5, lid 2, tweede volzin, onder a), van verordening nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie?

⁽¹⁾ Besluit 2005/370/EG van de Raad van 17 februari 2005 betreffende het sluiten, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (PB 2005, L 124, blz. 1).

⁽²⁾ PB 2007, L 171, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 3 december 2019 — VZ e.a./Eurowings GmbH

(Zaak C-880/19)

(2020/C 87/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: VZ e.a.

Verwerende partij: Eurowings GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de daarin bedoelde andere vlucht die de passagier in staat stelt om niet eerder dan één uur voor de geplande vertrektijd te vertrekken, moet vertrekken vanaf dezelfde plaats van vertrek als de geboekte vlucht, of is vertrek vanaf een andere luchthaven ook mogelijk?